

Úvodníček

Hnedka v úvodu bych se chtěl rodičům omluvit za dosti pozdní příjezd z Podzimních prázdnin. Spojení do a z Vimperku není přímo ideální a sehnat dostatečný počet místenek do autobusu se nám prostě na stanovenou hodinu nepodařilo.



Přílohou tohoto Týpka je závazná přihláška na jarní tábor. Tak nezapomeňte ji vyplnit a včas odevzdat.

Dále všechny zvu 6.11.2004 na jednodenní výlet. Toto pozvání platí i pro rodiče, babičky, dědečky i kamarády. Podrobnosti jsou na internetu a v klubovně.

Kosa

Podzimky ve Vimperku

Zpráva doplňkového zpravodaje:

Listí padá ze stromů, vítr fouká, dny se zkracují, zkrátka podzim. A s ním i podzimky, každoroční vícemenní výlet do pěkných koutů naší země.

V den odjezdu, tedy v úterý, probíhalo vše jako vždy, za zmínku stojí snad jen bezdomovecko-romská kapela na nádraží, čtyři přestupy, vlakem sražená srnka a pekelně dlouhá jízda. A pak Vimperk, Kosa s Gimlim, odchod do školy a spánek.

Středa ráno – všimněme si tělocvičny: malá, útulná a s vyvýšeným pódiem, kde se pospává. Inu, dáme si snídani a vyrazíme. Na programu je naučná stezka, místy až veselá: Na jednom kopečku nacházíme ptačí budky (dle popisků péče o ptactvo), oplocenou díru v zemi (půdní profil), vrcholovou knihu, zákopy z druhé světové, dříšťálové keře, jeskyni, prameny a spoustu dalšího. A mezi tím obídék.

Návrat zpět je orientačně náročný, cesta se ztrácí, nevadí, alespoň si zblízka prohlédneme krávy. A nakonec stejně šťastně dojdeme. Po večeři přichází jakýsi Sámo (že by francík kupec?) a povídá cosi o zlaté stezce. Děti vytvářejí koule na gumičce. Proč? To ukáže čas.

V pozdních večerních hodinách přijíždí Kokeš, Pucek, Gíza a Jana a tady tedy

mohu předat své pomyslné spisovatelské brko. Sbohem.

Dalšího dne, tedy ve čtvrtek, ráno jsme byli probuzeni v nekřesťanskou hodinu za doprovodu vůně linoucí se z hrachové polévky. Po zateplení a nacpání žaludku

pestrobarevnou paletou podzimní krásy. A už nám kručí v bříšku, chtělo by to oběd. Dobrá až pokoříme kopec, odměníme se chlebkem a rybičkami. A taky že jo. Při konání činnosti často nazývanou obědvání nám jakási paní vyprávěla o zdejší rozestavěné

rozhledně, kterážto má mít za následek narušení vegetace, pokud se tam vy... Po překonání této poučné přednášky jsme odvážně vylezli na nedostavěnou rozhlednu (termín jejího dokončení byl plánovaný na duben roku 04, což se nápadně kryje s dobou naší návštěvy této rozhledny, leč jak jsem již řekla.



směřovala naše cesta jen k jedinému cíli. A to Boubínu.

Malinkatý vláček nás asi po hodinové cestě vykopl v Zátoni. A mohlo se razit zdolat kopec. Šli jsme kam nás jen nohy zavedly, prohlédli jsme si nejvyšší boubínskou jedli (byla sice pokácená a pěkně ztrouchnivělá ale jen tak pro zajímavost ve výšce 130 cm od země měl její kmen obvod 160 cm), na druhé straně od této půvabné přírodní památky se rozléhala poklidná hladina Boubínského jezírka doprovázená

Tak na Boubíně už jsme byli dlouho,



podíváme se i jinam. Ale kam? Budeme hlasovat. Kdo chce jít do Buku? Málo zájemců jdem tedy zpět do Winterbergu.



Nějaká šikovná kuchařinka uvařila véču, mňam mňam to byla dobrata. Děti si po večeři ještě zadovádely a hajdy na kutě.

Je pátek ráno. Dnešního jitra na nás šéfové byli hodní (pokud jde o ranní vstávání). Nasytit, zabalit si potřebné věci a hurá na rozhlednu. Ještě před školou jsme nafasovali mapy. Naším úkolem bylo zakreslit pokud možno co nejlépe trasu výpravy. Cestou jsme překonali jeskyni v podobě rukou (to byl ale zážitek). Kdeko konzultoval své postřehy okolní krajiny s mapou (několikrát jsme překročili potok, sešli ze značky, krosli silnici, přešli louku, změřili své síly se skalkou a někteří i



s kolem. Večer se odevzdávali mapové výtvory. A co nastalo dál? Pravidelný čtenář už ví.

Sobota – první víkendový a zároveň třetí podzimkový den. Tento den proběhl poměrně poklidně. Naše cesta byla doprovázená šumem Volyňky. Čas od času se z pěšiny zatoulala nějaká ta ovečka, kravíčky, či jiné užitečné domácí zvířátko. Nebojte se. Zvířátkům se nic nestalo, děti je všechny pochytaly a ta které ne, našla cestu domů. nakonec jsme i my, po procházce na čerstvém vzduchu a

protažení svých lenošivých těl našli cestu domů.

A je to tu. Poslední den. Jaký pak to asi bude? Tentokrát pojedeme autobusem což má za následek pozdější vstávání, dlouhodobou snídani, několik přátelských utkání dvou spřáteleňých teamů, poslední procházka po městě (možná najdem cukrářničku plnou dobrých dortíčků), balení a pozdní příjezd domů.

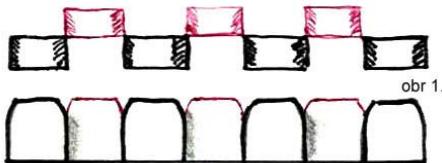
Pro dnešek je to vše. Zas někdy příště.
Vigo, Pucek

Co se děje na kolejích

Tak jsem dostal za úkol psát do Týpka něco na toto téma. Tak se na to podíváme.

I když je to akce minulá, stojí za pozornost. Bylo to v srpnu tohoto léta. Železniční společnost Tanvald uspořádala akci Víkend na zubačce a o té se chystám dnes hovořit.

Je to u nás v republice jediná ozubnicová trať, s osazením zubů po celé své původní délce. Jsou to úseky: Tanvald-Desná (zastávka), dále most přes údolí Desné (řeka, na které se o kus výše protrhla přehrada) až do obce Dolní Polubný a úsek Dolní Polubný-Kořenov (u portálu



tunelu). Ozubnice nese pracovní název „abtová“ jelikož to není jedna lamela se zuby, nýbrž dvě lamely vedle sebe a zuby se střídají (viz obr. 1). V dnešní době je to

spíš technická památká, než účelové zařízení, protože po této trati jezdí lokomotivy či motorové vozy díky novým technologiím pohonu bez pomoci. Pomocí zubů se však do dnešní doby můžou u nás pohybovat dvě lokomotivy k tomu uzpůsobené. Sídlí v depu Tanvald v bezvadném stavu a jejich podobu vidíte na obr. 2. Jejich tažná síla bez zubů je poměrně běžných 147 kN, ale na ozubnicový provoz docela nemalých 257



kN, a to musíme mít na paměti, že i v tak prudkém kopci, v kterém je právě tato trať. Její maximální rychlosť činí 50km/h na běžné trati a 20km/h na ozubnici. V dnešních dnech ale slouží jen jako turistická atrakce, jelikož to malé množství nákladu, které je potřeba po této trati potahovat jsou schopny utáhnout normální lokomotivy a náklad, který by jimi mohl být tahán přes hřebeny do Polska radší cestuje „ekonomičtějšími“ kamiony.

Takže kdyby na jarňáky nenapadl sníh, můžeme si je jít do Tanvaldu prohlédnout a kdyby o této kapitole chtěl vědět někdo něco víc, otravujte s tím mě a pokud budu schopen, rád vám odpovím.

Ikarus

Degu a rybky

Uf. Ted' jsem dočetla článek o nemocích, kterými může trpět osmák. Naštěstí ničím takovým naše zvířátka netrpí. Aspoň doufám... Protože ten článek byl dost dlouhý, tak rozdělím psaní o nemocích do několika Týpek. Tak. Můžete začít číst první díl o chorobách osmákových.

Zač
neme
nejdřív
nemoce
mi,
které
můžem
e
pozнат
na první
pohled.
Osm
áci
mohou
trpět
alopécií

Alopéci
e

znamená ztrátu srsti. Tohle onemocnění se projevuje tím, že starému osmákovi se tvoří na bříše velké lysiny, které mu přehnanou péčí vytvořil jiný osmák. Můžeme tomu zabránit tak, že do klece dáme pář větví, aby je mohli okusovat. Z osmáka se může pomalu stát plešatec, když má málo minerálů (zinek, síra) a vitaminů (biotin). Pokud je ztráta srsti hodně zřetelná, je lepší zajít k veterináři.

Našim osmákům se může vytvořit zánět pokožky. Kůže na některých částech odumírá a srst zcela chybí. Zase je lepší dojít se zvířátkem k veterináři, pokud máme podezření na tuhle nemoc.

Když osmáci nemohou šplhat po

drsném materiálu, třeba po kůře nebo

pořídíme více drsnějších povrchů.

Osmáci držení v zajetí většinou nebývají náchylní k tomu, aby v prašnějším prostředí (např. po písečné koupeli) došlo k zánětu spojivek. Pokud se přeci jen zánět objeví, může být jeho příčinou cizí předmět v oku (např. pilina), ale mnohem častěji je to bakteriální onemocnění. Občas si může osmák oko i poranit. Osmáka je proto lepší přemístit na pár dní do čistého místa vystlaného slámostí nebo senem. Pokud vidíme v oku něco, co tam nepatří, pokusíme se o vypláchnutí Ophtalmoseptonexem. Podobně můžeme odstranit i oční zánět, 2x denně jednu kapku Ophtalmoseptonexu do postižených očí. Pokud zánět neustupuje, navštívíme veterinárního lékaře. Pokud je zánět infekční, napiše nám antibiotickou mast nebo kapky.

Zákal čočky je mnohem větším problémem. Může být způsoben infekcí, alergií nebo otravou. U osmáků je to jeden z projevů cukrovky. Cukrovka se předává z rodičů na dítě, takže osmáka s tímto



větvích, dojde k přeruštání drápků. Osmáci špatně došlapují, vytáčejí tlapičky do strany. V extrémních případech mohou drápky obloukem zarůstat do polštářků. Tomuhle předejdeme, když osmákoví budeme drápky buď zastříhat nebo mu



onemocněním nerozmnožujeme. Zákal čočky poznáme velmi snadno – oko

osmáka je čistě černé, ale při zákalu se uprostřed objeví bílá skvrnka. Osmáci přestávají vidět a hůře se orientují. Tato choroba je neléčitelná, ale pomoc mu můžeme tím, že ho necháme v prostoru, který to zná a jehož zařízení neměníme. Snažíme se na něj hodně mluvit – tím mu nahrazujeme aspoň trochu zrak. A aby k zákalu nedošlo, snažíme se mu dávat co nejlepší stravu.

Tak. Příště nás čekají choroby trávicího systému. Těším se, nashledanou.

Gizela

Fot'me v rytmie

Tak vás vítám po podzimních prázdninách zase zpátky v civilizaci, minimálně tedy ty, kteří se zúčastnili výpravy do hlubin šumavských lesů.

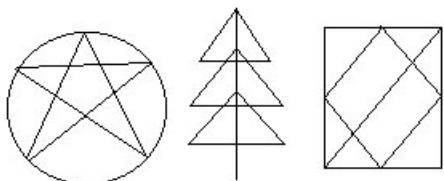
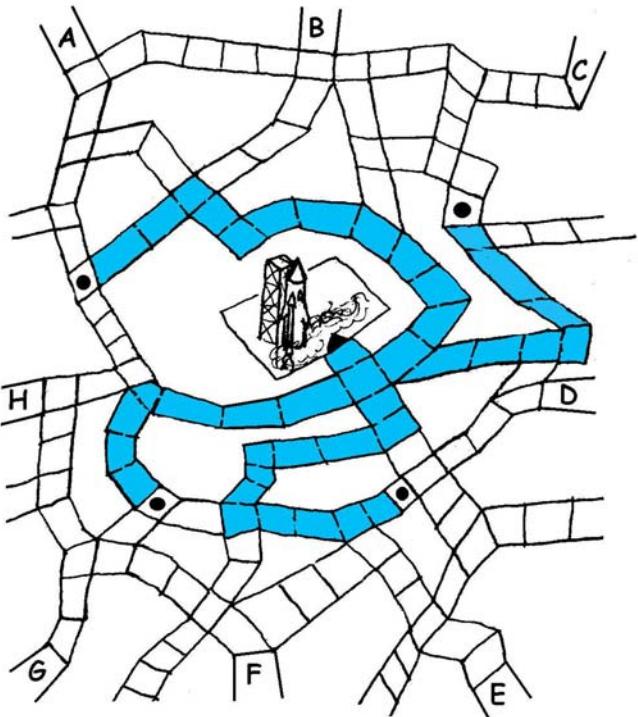


K tomu, abyste se v ruchu velkoměsta neztratili, vám zajisté pomůže další díl fotofiktivní rubriky. Takže jdeme na věc.

Slovo „opera“ dost možná v mnohých z vás vyvolá pocit nudy, nevolnosti či odporu. Netvrdí to samozřejmě o všech, jistě se příznivci tohoto žánru mezi vámi najdou, ale všeobecně je spíše v neoblibě. A to byl důvod vzniku neobvyklého sdružení s ještě neobvyklejším názvem „Árie mezi vámi aneb opera se vrací“. Zakladatelé spolku si dali za cíl jediné – prostřednictvím veřejných vystoupení na nejrůznějších místech oprášit zašlou slávu opery. K realizaci svého záměru nabral spolek řadu dobrovolníků, kteří však (a to byla možná chyba) z velké části neumějí zpívat, natožpak dobře. Ale hlavní je přece nadšení a chuť, že. Tak tedy jak taková propagace opery probíhá? Stojíte například na autobusové zastávce, když tu se k vám znenadání přitočí cizí člověk a

bez varování zanotuje třeba: „Znám jednu dívku, ta má dukáty...“ – v tomto případě pozor, může se jednat o maskovaného

kapesního zloděje. Nebo kráčíte k zubaři, když tu se za vám ozve: „Proč bychom se netěšili...“, což opravdu není zcela na místě, neboť není sebemenší důvod se na onu návštěvu těšit, pakliže nejste příznivec dentistů. Z uvedených příkladů vám musí být zcela jasné, že ne každý přijme podobné vystoupení s nadšením, zvlášť pokud interpret neumí zpívat a navíc je text v italštině. Někteří se ale naopak při čekání například na zastávce rádi pobaví. Reakce kolemjdoucích jsou tedy různé (viz. foto). Co se týče negativních ohlasů, objevilo se již několik žalob podaných na pěvce pro obtěžování, rušení nočního klidu, rušení denního klidu, rušení poledního klidu, rušení časového klidu, tvoření



neklidu, pobuřování, psychickou újmu, úmyslné ublížení na zdraví s následkem hluchoty či vyvedení z míry s následkem vystoupení z autobusu za jízdy. Tím vás však nechci nijak předem odrazovat – koneckonců brzy zajisté uslyšíte sami.

Marcel

Luštěnky

Opět tu máme nějaké obrázkové luštěnky a k nim i menší návod. Tak

nejprve zkuste každý z obrazců nakreslit jedním tahem, a pak něco složitějšího: Osm astronautů se musí dostat k odpalovací rampě. Který z nich tam bude první, když všechni vyjdou ze svých stanovišť (A-H) ve stejný čas, a víme-li, že pěšky projdou jedno políčko za minutu a autobusem za 15 sekund? Odjezdy autobusů jsou známy černými puntíky a jedou po barevných trasách (a nečeká se na ně ani minutu). Řešení vám prozradím příště.

Morče

Bodrý Bodec

A je tu další bodování. Co nového? Vcelku nic, takže přidám jen dnešní TIP: tři splněné odborky = 15 bodů = razantní



postup po bodovacím žebříku, pro někoho i nad Pana Dokonalého.

Nezapomeňte, že v tomto Týpku ještě nejsou započítány podzimky, takže se příště můžete těšit na všechny body, co si jen zasloužíte.

Bodec konec.

bodcentrum

Bodování

DRUŽINY

1	Tygři	21
2	Delfíni	18
3	Kamzíci	12
4	Zubři	11

JEDNOTLIVCI

	Pan Dokonalý	81
1	Helmut (TY)	69
2	Péča (DE)	68
3	Jana (DE)	49
4	Cvali (TY)	45
5	Ajdam (KA)	31
6	Jake (KA)	29
7	Sebík (ZU)	28
8	Matěj (ZU)	20
9	Dona (DE)	9

V		VNĚ
	sprint	aerobik
	jezdit důlním vláčkem	nežít jako kaskadér
	nosit zelené i spodní prádlo	nebýt řádný trap(n)er
	ohrada s (Wabi) daňkem	ohrada s Boubínským pralesem
	řídit se tímto okénkem	neřídit se tímto okénkem

KOČOVNÍK & OSMAK

